Al birini vur ötekine, büyük umutlarla bir seçime gittik ve düzeni değiştirebiliriz dedik ve buna göre de oylarımızı kullandık. Ancak gördük ki sistemin partileri sistemin bekası için kapalı kapılar ardından anlaştılar. İlk önce Muharrem İnce teslim oldu. Sonra Akşener ve Karamollaoğlu. Kılıçdaroğlu ise oynanan oyundan habersiz sus pus oldu. Partililerin saldırısına uğrarım korkusuyla CHP yöneticileri ve gazeteciler CHP binasında mahsur kaldılar.

Türkiye'de bir ilk daha yaşandı. YSK'dan açıklama yapılmadan Erdoğan Huber Köşkünün önünde "zafer"ini ilan etti. YSK içinde deprem olduğu söylendi, 7 istifadan bahsedildi vs. ama TC'nin derin güçleri hemen harekete geçtiler. Seçim bitmişti. Kimin kaç oy aldığı veya alacağı önceden belirlenmişti. Seçimden iki gün önce AA seçim sonuçlarını "yanlışlıkla" yayınlamıştı zaten ve ne hikmettir ki, sonuçlar birbirinin aynısıydı. Erdoğan'ın alacağı oy % 52 küsura ayarlandı. MHP'nin oyları sonuçlar ilk açıklandığından sonuna kadar ne aşağı gitti, ne de yukarı çıktı. Diğer partilerde sürekli bir değişim vardı oysa. HDP ise yüzde 7'lerdan başlatıldı ve en son yüzde 11.7'de kaldı.

Eğer hatırlarsanız medyada seçimden günler önce HDP'nin barajı aşması durumunda bile Cumhur ittifakının çoğunluğu kazanabileceği tartışılmaya başlandı. Sonuçlar da ne gariptir öyle oldu. Anadolu Ajansı'nın seçimden iki gün önce "kazaen" yayınladığı sonuçlarla bugün ilan edilen sonuçlar tıpa tıp aynı çıktı. AA Erdoğan yüzde 52.76 oy alacak dedi. Seçim gecesi Erdoğan'ın aldığı oy yüzde 52.59 çıktı. Ne tesadüf mü diyelim?

Seçim propagandası döneminde AKP HDP'nin baraj altında kalması için elinden geleni yaptı. Binlerce militan, yönetici göz altına alındı ve tutuklandı. HDP binalarına ve taraftarlarına saldırıldı. Ancak son günlerde HDP'nin barajı aşacağı, CHP içinden de destek alacağı öğrenildikten sonra HDP'li mecliste nasıl çoğunluk sağlarız ve ilk turda nasıl seçiliriz hesapları yapılmaya başlandı ve planlar hemen uygulamaya sokuldu.

Muharrem İnce çok iyi bir performans göstermişti ve seçim ikinci tura kalmıştı. Bülent Tezcan Halk TV'de bunu açıkladı ve seçimin ikinci tura kaldığını söyledi. Ama her ne olduysa 1,5 saat sonra yeniden basının karşısına çıkıp CHP taraftarlarına evlerine gitmelerini söyledi, yüzünden düşen bin parçaydı. Yine aynı anda İnce bir gazeteciyle Watsap'ta yazışırken "adam kazandı" demişti. Sosyal medyada çeşitli haberler dolaşıyordu. Sonuçta bir buçuk saat önce "sandıkların

başından ayrılmayın, sonuna kadar seçimi takip edin” diyen İnce ortadan kaybolmuştu. Oysa 50 bin Avukatla sandıkların başında olma sözü vermişti.

Ne yazık ki, seçim gecesi Muharrem İnce YSK önünden kaybolarak sır olmuştu. Erdoğan tam da Muharrem İnce kaybolduktan sonra, daha evvel bir gün sonra balkon konuşması yapacağını söylemesine rağmen hemen Ankara’ya giderek seçim sonuçlanmadan bu sefer balkona çıkma gereği duymuştu.

Bilgi Üniversitesi’nde akademisyen olarak da görev yapan gazeteci Güventürk Görgülü, başta Adil Seçim Platformu olmak üzere yanıtlaması talebiyle Muharrem İnce’ye dokuz soru yöneltti.

Güventürk Görgülü’nün Twitter’dan İnce’ye yönelttiği dokuz soru şöyle:

“1- Muhalefetin son derece iddialı şekilde hazırladığı Adil Seçim Platformu internet sitesi ve CHP’nin sayım sistemi dün gece saldırıya uğrayarak mı çöktü yoksa teknik yetersizlik nedeniyle mi çalıştırılamadı?

2- Sistemler saldırı sonucu çökertildiyse bu saldırıyı sizce kimler ve neden gerçekleştirdi, pek çok uyarıya rağmen neden önlem alınmadı? Eğer sorun teknik yetersizlik ise bunun sorumluları kimlerdir?

3- Gece basın toplantısı düzenleyerek önde olduğunuzu söyleyen Bülent Tezcan ve arkadaşları ile İst. İl Bşk. Canan Kaftancıoğlu ve diğer partililer halka yalan mı söylediler, neden?

4- Ak Parti sözcüsü Mahir Ünal, sizce neden seçim sonucunu kabul etmeyerek bir takım olaylar çıkmasına neden olabilecek muhalefet liderlerinin çıkan olaylardan sorumlu olacağını belirten bir açıklama yapma gereği duydu?

5- YSK Başkanı saat 02:15'te basın toplantısı yaparak “Sayın Erdoğan salt çoğunluğu sağlamıştır “ dedi ancak oran paylaşmadı. Daha sonra partilileriniz de "Elimizdeki tutanaklar

YSK ile uyuşuyor” dedi ama oran vermekten kaçındı. Sabah 2:30 itibariyle oranlar neden paylaşılamadı?

6- Adil Seçim Platformu ve CHP seçim sistemine tüm ıslak imzalı tutanaklar girilerek sonuçlar hesaplandı mı? Yoksa sisteminiz kilitlendiği için çalışmayı kesip YSK sonuçlarını veri olarak mı kabul ettiniz? Hesabı tamamladıysanız sonucu siz veya CHP’li yetkililer neden paylaşmadı?

7- Basın toplantısında “Ben tutanak peşinde koşuyordum zamanım yoktu” dediniz. İ. Küçükkaya ile mesajlaşacak zamanı bulurken en azından Twitter hesabınızdaki 4,7 milyon takipçinize 280 karakterlik bir mesaj yazmaktan veya beş dakikalık bir açıklama yapmaktan sizi alıkoyan neydi?

8- Basın toplantısında "Oy çalmışlardır ama aradaki fark 10 milyon, bu kadarını çalamazlar" dediniz. Seçimi birinci turda bitiren oy miktarı 10 milyon değil 1,3 milyon olarak görünüyor. Dediğiniz manipülasyon miktarı ne kadar olabilir?

9- Sizin ve CHP'nin dün geceki tavrından sonra önümüzdeki seçimlere katılım oranının ve sandık denetimi için seferber olan insan sayısının bir daha bu noktaya ulaşabileceğini düşünüyor musunuz?”

Şu ana kadar bu sorulara herhangi bir cevap verilebilmiş değil. İnce Tüm oyların sayılmasından çok önce açıklanan resmi seçim sonucunu reddedebilirdi. Seçimlerdeki çok sayıdaki usülsüzlüğe, seçim manipülasyonlarına ve olağanüstü hal şartları altında yapılan adil olmayan seçim kampanyasına dikkat çekerek, taraftarlarını protesto için sokağa çağırabilirdi.

Böyle bir durumda HDP taraftarı, Kürtler ve başka muhalefet edenler de sokağa dökülürdü. Erdoğan'ın silahlı milisleri, Osmanlı Ocakları, Sadat Çeteleri kullanma tehlikesi ciddi olarak vardı. Bu muhtemelen iç savaşın çıkması anlamına gelirdi.

İnce, devletin ve ulusun adamı olarak, sokağa dökülen kitlelerin desteğiyle Erdoğan'a karşı sonuç getirecek bu mücadeleye girme yolunu aramadı. Hele hele Kürtlerle birlikte devlet gücüne karşı sokağa çıkmayı hiç istemedi. Teslim olmayı daha uygun gördü. Aynı Kılıçdaroğlu'nun geçen yıl referandum sonrası seçim hilesine karşı yapılan gösterilerle arasına mesafe koyup,

protestoları boğduğu gibi.

Üç gündür yazılıp, çizilenleri izliyorum. Bir kez daha tüm siyasal partiler seçimin kazananının kendileri olduğunu söylüyorlar. Türkiye gariplikler ülkesi, herkesin kazandığı yerde kaybeden halklar oluyor herhalde! AKP yüzde 7 oy kaybetmiş, kazananı yalnızca tek adam o da bir ayağını Bahçeliye kaptırarak topal ördek oldu. Yuları kötü kaptırdı anlayacağınız gibi.
CHP yüzde 3 kaybetmiş, İyi Parti ikinci tur hayallerini bir başka bahara bırakmış, yüzde 9,8 oyla yetinmek zorunda kaldı.
İttifak olmasa meclise bile giremeyecekti belki. MHP'nin oyları ise her ne hikmetse yerinde saymış. Manipülasyon
anlaşılıyor ki MHP oylarında yapılmış. Ne hikmetse MHP Kürt illerinde oylarını umulmadık bir şekilde arttırmış. Bir başka gariplik de MHP oylarını arttırdığı bu Kürt illerine adımını dahi atmamış, seçim propagandası hiç yapmamış ama oyları yüzde 300-400 arası hep artmış. Bu durumu da bir kenara not etmek gerekiyor. Derin güçler MHP'nin Erdoğan'a ortak kalmasını istiyorlar anlaşılan. Bu
yönüyle baktığımızda bu seçimin ilk iki kazananı MHP ve HDP'dir.

Hayal ettiği bütün yetkilerle Cumhurbaşkanı koltuğuna oturacak olan Erdoğan şimdi kritik bir dönemeçtedir. Ya Bahçelinin ikide bir yapacağı tehditlere boyun eğecek, ya da mecliste farklı uzlaşmalara kapı aralayacak.

Bu seçimlerin kazananı HDP üzerine ise çeşitli senaryolar dile getirilmektedir. Birçok siyasi tahlilde HDP'nin 1 Kasım'a göre Kürt illerinde büyük oy kaybettiği dile getiriliyor. Söz konusu illerde kaybedilen oy 200 binin altında. Ayrıca bu bölgede çok kanlı bir savaş yaşandı ve büyük göçler de oldu. HDP 1 Kasım'a göre 627 bin oy arttırmış. HDP'nin 7 Haziran 2015 seçimlerindeki oy oranına yetiştiğini söyleyebiliriz. HDP'nin batı oyları dediğimiz oyların ezici çoğunluğu da Kürt oylarıdır. Elbette demokrasi güçleri bu sefer HDP'yi desteklediler. Unutmayın Kürtler de Kürt illerinde İnce'ye epey oy verdiler.

HDP'yi barajın üstüne çıkaran oyların ezici çoğunluğu Kürtlere ve Alevilere aittir. Bugüne kadar çoğunlukla CHP'ye oy veren Alevilerin bir kısmı stratejik bir tercih yaparak HDP'ye oy verdiler. Çünkü HDP birçok yerde seçilebilir sıralara Alevi kurum temsilcilerini ve Alevi kökenli aydınları aday gösterdi. Yani Alevilerin büyük kesimi HDP'ye oy vermenin kendilerine oy vermek olduğunun bilinciyle tutum belirlediler. Cumhurbaşkanı olarak da Alevilerin büyük kesimi İnce'yi görmek istedikleri için ilk turdan başlayarak olası Akşener seçeneğini ortadan kaldırdılar.

HDP'nin 24 Haziran'da birinci parti olarak bitirdiği 11 ilden aldığı toplam oyun 1 milyon 928 bin olduğu hesaplandı. Buna göre HDP'yi barajın üzerine taşıyan oyların Batı'dan geldiği net bir şekilde ortaya çıktı. Bu tespit doğru ama söylediğim gibi Kürtlerin ezici çoğunluğu zaten Batı'da yaşıyor. Batı oyu dediğimiz oyların ezici çoğunluğu da Kürt ve Alevi oylarıdır zaten. Sol güçlerin toplam oy oranının yüzde 1'i bile bulamayacağını umarım herkes bilir. Burada önemli olan bence HDP'nin izlediği aday belirleme yöntemidir. HDP ilk defa Kürt kökenlilerin azınlıkta olduğu bir milletvekili aday listesi hazırladı ve birçok batı şehrinde milletvekili sayısını da arttırdı. Yine HDP izlediği seçim stratejisi ile de bir Türkiye partisi olduğunu pratikte göstermiş oldu.

HDP'nin Cumhurbaşkanı Selahattin Demirtaş, Türkiye tarihinde ilk kez cezaevinden cumhurbaşkanı adayı olarak yarıştı. Demirtaş 24 Haziran'da yaklaşık 4 milyon 150 bin oy alarak yüzde 8,5 oranıyla Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ve CHP'nin cumhurbaşkanı adayı Muharrem İnce'nin ardından en fazla oy alan 3. aday oldu. Demirtaş, 2014 yılında katıldığı cumhurbaşkanı seçiminde yaklaşık 3 milyon 970 bin oy almıştı.

Ancak bütün bunlar ortada olmasına karşın bu seçim için söylenecek tek doğru söz seçimlerin meşru olmadığıdır. Seçimlere gölge düşmüştür ve CHP ile Muharrem İnce bir kez daha "devletin bekası" için seçimleri kaybetmeyi kabul etmiştir. Erdoğan'ın tehditlerine boyun eğerek mücadele sahasından kaçmış ve muhalefette kalmayı kendisi için bir kadermiş gibi kabullenmiştir.

Bu durumu kitlelere anlatamayacak bir CHP'nin gelecek seçimlerde daha da eriyeceği ise ortadadır. Düne kadar Erdoğan'a karşı cesur çıkışlarıyla kitlelerin beğenisini kazanan İnce ise şimdi AKP yöneticilerince CHP'nin doğal lideri olarak lanse edilmektedir. Acaba İnce kapalı kapılar ardında nasıl bir angajmana girmiştir ki, AKP bugün onu CHP'nin başına getirmeye çalışmaktadır. CHP de, İnce de bu sorunun cevabını vermek durumundadırlar.

CHP'nin kurduğu "Millet İttifakı"nın iktidar olmaya yetmediği açığa çıkmıştır. İçinde HDP'nin yer almadığı hiçbir iktidar seçeneğinin uzun vadeli ülkeyi yönetemeyeceği de ortadadır. Umarız İnce'nin basın karşısında söylediği "benim Demirtaş'a özgürlük diye bir söylemim olmamıştır" cümlesi bir dil sürçmesidir. Yoksa bu sözler de kendisine yenildiğini kabul ettiren derin güçlerin emriyle söylenmiştir diyeceğiz.

Tek kişilik yönetim Erdoğan cumhurbaşkanı seçildiğinden bu yana hüküm sürmektedir. 24 Haziran'da olan ise bu durumun resmileşmesidir sadece. Şimdi Erdoğan birçok uygulamayı hiç kimsenin onayı olmadan hayata geçirebilecektir. Hükümeti kendi kuracak ve parlamentonun

onayına da sunmayacaktır. Parlamento artık diğer birçok kurum gibi göstermeliktir. Aslolan Erdoğan'ın Dikta Rejimidir.

Bize düşen ise bu tek adam rejimini tüm kurumlarıyla ortadan kaldıracak ve en azından burjuva parlamenter sisteme yeniden dönülebilecek, barışı ve kardeşliği yeniden tesis edebilecek ittifakları gerçekleştirmektir. Unutmayalım; "ya hep beraber, ya hiç birimiz".